

NIEUWE PLANTEN. ¹⁾II. X VIBURNUM (LANTANA X RHYTIDOPHYLLUM)
RHYTIDOPHYLLOIDES „HOLLAND”. N. HYBR.

DOOR

DR. J. VALCKENIER SURINGAR

Folia elliptica vel ovata, $\pm 19 : 8$ c.M., fide P. V. usque ad $28 : 12$ c.M. (V. rhytid.: oblonga, $\pm 19 : 7$ c.M.; V. Lant. : ovalia, $\pm 13 : 9$ c.M.); petiolus $3\frac{1}{2}$ c.M. (V. rhytid. : id., V. Lant. : $2\frac{1}{2}$ c.M.) Margo obscure dentatus, dentibus breviapiculatis (V. rhytid. : \pm integer; V. Lant. : dentatus-crenatus, dentibus cuspidatis). Nervi laterales primi ordinis fere recti angulo 45° vel paulatim arcuati angulo 30° (V. rhytid. : fere recti angulo 45° ; V. Lantana : paulatim arcuati angulo 45° in parte inferiore, 30° in parte superiore). Nervi laterales secundi et tertii ordinis distincte prosilientes (V. rhytid. : distinctissime, unde facies rhytidomorpha; V. Lant. : modo in parte marginali paulo prosilientes).

Foliorum facies inferna dense stellato tomentosa, albo viridia (V. rhytid. : densissime stellato tomentosa, alba; V. Lant. : sparse stellato pilosa, viridis). Facies superna subnitida (V. rhytid. : nitida; V. Lant. : opaca).

Partes plantae juniores (ramuli, gemmae, folia juvenilia) griseo fuscae (V. rhytid. : fusco rubrae; V. Lant.: griseo fuscae).

Gemmae inflorescentiae paucae, magnae, umbelliformes (V. rhytid. : plurimae, parvae, umbellam compositam formantes. V. Lant. : gemma inflorescentiae unica, maxima).

Flores anno sequente describuntur.

Legit K. PERK VLAANDEREN, architectus horticulturalis, in cultura Viburni rhytidophylli.

De bladen elliptisch of ovaal, $\pm 19 : 8$, volgens P. V. tot $28 : 12$ c.M. (V. rhytid.: langwerpig, $\pm 19 : 7$ c.M.;

¹⁾ Nr. 1 in Jaarboek 1925.

V. Lant.: ovaal, $\pm 13 : 9$ c.M.); de bladsteel $3\frac{1}{2}$ c.M. (V. rhytid.: id.; V. Lant. $2\frac{1}{2}$ c.M.). De bladrand onduidelijk getand, de tanden met korten opgezette punt (V. rhytid.: \pm gaaf; V. Lant.: getand-gekarteld, de tanden met opgezette punt). De zijnerfven van den eersten rang bijna recht met een hoek van 45° of geleidelijk wat opgebogen tot een hoek van 30° (V. rhytid.: bijna recht met een hoek van 45° ; V. Lant.: geleidelijk opgebogen, in het benedendeel met een hoek van 45° , in het bovendeele van 30°). De zijnerfven van den tweeden en derden rang duidelijk uitspringende (V. rhytid.: zeer duidelijk, waardoor het netvormige uiterlijk ontstaat, dat tot den naam aanleiding gaf; V. Lant.: slechts in het randgedeelte een weinig uitspringende).

De onderzijde der bladen is dicht sterharig viltig, witachtig groen (V. rhytid.: zeer dicht sterharig viltig, wit; V. Lant.: met verspreide sterharen bezet, groen). De onderzijde is eenigszins glanzend (V. rhytid.: glanzend; V. Lant.: dof).

De jonge plantendeelen (stengels, knoppen, jonge bladen) zijn grijsachtig bruinrood (V. rhytid.: bruinrood; V. Lant.: grijsachtig bruinrood).

De knoppen der bloeiwijze zijn weinig in aantal maar groot, een scherm vormende (V. rhytid.: zeer vele maar klein, een samengesteld scherm vormende; V. Lant.: een enkele zeer groote knop).

De bloemen zullen het volgende jaar beschreven worden.

Deze bastaard werd door den tuinarchitect K. PERK VLAANDEREN in eene kultuur van V. rhytidophyllum gevonden.

Zie voor de wijze van benamen het Engelsche Summary.

SUMMARY.

X Viburnum (Lantana x rhytidophyllum) rhytidophylloides
„Holland”. Nov. Hybr.

For description see the Latin text on p. 140.

The name is chosen with the following idea: hybrids

are in most cases heterozygotes, so specimina, like the different grades of bud-variations; a difference is that a bud-variation is characterised, with regard to the allied species, by one or few characters, a hybrid on the contrary by an indefinite number. For bud-variations and suchlike, group-names as fol. arg. var., fl. alb. pl. are used; a hybrid needs a species-name. But it is no use to give such a name to each hybrid specimen; rather to divide all hybrid specimina, which may exist between two species, into two groups, each of which containing the hybrids which are more alike to one or to the other of the parent-species, and give it the name of that parent-species, with the suffix *oideus* (for Latin names) or *oides* (for Greek names)¹⁾; so the hybrids between *Viburnum Lantana* and *V. rhytidophyllum* are named *x V. Lantanoides* and *x. V. rhytidophylloides*. „Holland” is an example of a common name for one hybrid specimen of the *rhytidophylloides*-group. Such a specimen is propagated vegetatively.

In the case that no parent is known, the hybrid may be called temporarily *hybridus* with the trivial name behind it. But when we act in that manner, we must not use the word *hybridus* for species, which are no hybrids; and existing names of that kind should be changed! *Nomen est omen!*

This method can be kept with hybrids of three and more species too. But it would be good to suppress in the meantime the formation of names of pure species on *oides* or *oideus*; and to change the existing species names, which are another species name with the suffix *oides* resp. *oideus*; such names are insipid, *nomina botanicoidea!*

What do you think of all this? Let me know, please.

¹⁾ He, who describes a new hybrid must choose between the two parent-species.

III. CHAMAECYPARIS LAWSONIANA VAR. CLAUCA
 „KOOY” N.F.

DOOR

DR. J. VALCKENIER SURINGAR

Deze vorm werd door den heer Kooy gevonden in zaailingen en heeft volgens den heer P. DEN OUDEN (fa. H. DEN OUDEN & ZN, te Boskoop), de volgende bijzondere eigenschappen: kleur veel blauwer dan de bekende Triomf van Boskoop; loof fijner; groei gevulder.

n.f. beteekent: nova Forma.

Er is in de benaming der variëteiten een groote verwarring; echte variëteiten worden doorengemengd met specimen of Individu variëteiten, welke uit slechts één individu bestaan, dat vegetatief vermeerderd wordt. En echte variëteiten bestaan nog uit twee zeer verschillende groepen; die der eene groep zijn niet anders dan kleine soorten, welke zich door een onbepaald aantal kenmerken onderscheiden, b.v. *Pinus nigra* var. *austriaca*, *Cornus alba* var. *sibirica*; die der andere groep zijn gekarakteriseerd door een bepaald aantal, 1 of weinige kenmerken, b.v. var. *fol. aur. variegatis*, var. *quercifolius-aur. variegatus*: ik noem hen kenmerkvariëteiten.

Het komt me voor dat het praktisch zoude zijn om 1e. alle kleine soorten subspecies te noemen, b.v. *Cornus alba* s.sp. *sibirica*; doch in geschriften voor algemeen gebruik (in Indices van handboeken, in catalogi, zaadlijsten, enz.) ze alle tot soorten te maken, dus b.v. *Cornus sibirica*.

2e. alle variëteiten van een bepaald (1—weinig) aantal kenmerken varietas te noemen, b.v. *Cornus sibirica* var. *fol. aur. marg.*, *Ulmus campestris* var. *aurea*. Wanneer hier gesubordineerd wordt, b.v. var. *fol. variegatis*, subvar. *fol. aureo-variegatis*, enz., dan zal het voor praktisch gebruik in Indices, catalogi enz. toch gewenscht zijn om kortweg var. *fol. aureo-variegatis* te schrijven.

Tengevolge van de sub 1 en 2 gedane voorstellen ont-

komt men aan de moeilijkheid van te moeten spreken en schrijven b.v. *Cornus alba* var. *sibirica* var. fol. aur. marg. of *Cornus alba* s.sp. *sibirica* var. fol. aur. marg.

Men zou de moeilijkheid ook kunnen oplossen door kleine soorten varietas te blijven noemen (zooals reeds LINNAEUS deed) doch varieteiten van een bepaald aantal kenmerken: forma; dus b.v. *Cornus alba* var. *sibirica* f. fol. aur. marg. Echter is de uitdrukking var. voor dergelijke kenmerkvarieteiten zoo ingeburgerd in praktische kringen, met welke rekening moet worden gehouden om eenheid te verkrijgen, dat de eerste oplossing me toch beter lijkt. Bovendien is subspecies toch werkelijk een betere uitdrukking voor eene kleine soort. En de term forma blijft dan vrij voor een ander gebruik.

3e. Aan alle sub. 2 bedoelde varieteiten een latijnsch gevormden naam te geven zooals *aureo-marginatus* of fol. aur. marg., *pendulus*, *fastigiatus*, *albo-plenus*. Zij kunnen alle als min of meer constant door zaad geacht worden.

4e. Aan ieder Individu (Specimen) eener varieteit, hetwelk eene opmerkelijke modaliteit (graad) van een kenmerk heeft (dat b.v. extra blauw is of op bijzondere wijze bont), den titel Forma te geven en enen trivialen (vulgairen, fantasie) naam, welke duidelijk van een latijnschen onderscheiden is, b.v. *Picea pungens* var. *glauca* „Koster”; de triviale naam is tusschen „” geplaatst, ten einde er eenen auteursnaam achter te kunnen plaatsen en dezen van den triviale naam, indien die uit een eigennaam bestaat, te kunnen onderscheiden; b.v. *Picea pungens* var. *glauca* f. „Koster” Mast.; f. beteekent Forma, maar behoeft er niet bij geschreven te worden, daar de varieteitsnaam en triviale naam voldoende door hunnen aard onderscheiden zijn. Masters is de auteur.

Op dezelfde wijze hebben wij thans de nieuwe vorm *Chamaecyparis Lawsoniana* var. *glauca* f. „Kooy” SUR.

Indien Forma in dezen zin gebruikt wordt, moet die term natuurlijk niet weer gebruikt worden voor ondergroepen eener varietas (in boven aangenomen zin).

Belangstellenden worden verzocht over deze wijze van

groepeeren en benoemen der varieteiten hunne meening kenbaar te maken.

Physiologische varieteiten zijn hier niet behandeld; zij behoeven eene bijzondere benaming.

SUMMARY

Chamaecyparis Lawsoniana var. *glauca* „Kooy” n.f.

This Form is distinguished by the following characters: colour bluer, foliage more slender, growth more compact, than the Form „Triomf van Boskoop”.

n.f. = nova Forma.

I propose to give to all so-called varieties, which are in reality small species, the title of subspecies, but to take them for Indices of Handbooks, for Catalogues, Seedlists and suchlike papers for general use, as species. Next to give to all varieties, which are characterized by a definite number of characters, the title varietas; f.i.: *Cornus alba* s.sp. *sibirica* var. *fol. aur. marg.*; in Catalogues etc.: *C. sibirica* var. *fol. aur. marg.* Thirdly to call each Individuum (Specimen), which shows a character in a special grade (f.i. extra blue), that can only be propagated vegetatively, Forma and to give it a fancy (trivial, common) name; f.i. *Picea pungens* var. *glauca* f. „Koster”. The trivial name is put between quotation marks to eventually distinguish the author's name from the trivial name, if this name is a Sir name; f.i. *Picea pungens* var. *glauca* „Koster” MAST. MASTERS is the author. In the same way we have now the new Form *Chamaecyparis Lawsoniana* var. *glauca* f. „Kooy” SUR.¹⁾

An other method is to call the small species: varietas (as did already LINNAEUS), and the varieties of a definite (one or few) number of distinguishing characters: forma.

¹⁾ This new Form is to be obtained at the nursery of Fa H. DEN OUDEN & SON, Boskoop.

But practical men are accustomed to *varietas*; and botanists will be wise to take their wishes into consideration, if they wish to obtain unity in nomenclature.

If *Forma* is used in the above mentioned sense, then it must of course be used no longer for subdivisions of varieties (in the sense here taken).

Physiological varieties are not treated here; for them must be found a special nomenclature.

Everyone is requested to communicate his opinion upon this nomenclature to the author.